

Arrest

nr. 348 112 van 8 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. DE KEERSMAECKER
Arenbergstraat 23
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart zowel de Peruaanse als de Argentijnse nationaliteit te bezitten, op 21 mei 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. T. DE KEERSMAECKER

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij verklaart zowel de Peruaanse als de Argentijnse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 29 maart 1983.

Verzoekende partij reisde in 2023 via Peru en Italië naar Europa en vestigde zich uiteindelijk in Brussel. Op 8 april 2026 werd verzoekende partij gearresteerd door de spoorweggpolitie op verdenking van diefstal en overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas, waar zij op 10 april 2026 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 11 mei 2026 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Lima (Peru). In 1991, u was acht jaar oud, vestigde u zich in de buurt van Buenos Aires (Argentinië). U bezit zowel de Peruaanse als de Argentijnse nationaliteit.

U zat gedurende een groot deel van uw jeugd in de gevangenis. Ook later kende u heel wat problemen en had u aanvaringen met bendeleden. U had voorts problemen met de Barra Brava van de voetbalclub River Plate. Uw oom werd gelinkt aan de in 2007 vermoorde Gonzalo Acro, een van de leiders van deze supportersbende. U werd hierdoor nageroepen, beledigd en aangevallen op straat. Ook werd u gevisieerd door een gepensioneerd politieagent, die u zowel op straat als in de gevangenis fysiek toetakelde.

Omdat u uw tante, die mede had ingestaan voor uw opvoeding, aan Parkinson leed en u haar wilde bezoeken reisde u in oktober 2023 vanuit Argentinië terug naar Lima (Peru). Op 1 november 2023 nam u op zoek naar een betere toekomst het vliegtuig naar Rome (Italië), waar een broer en een zus van u wonen. Eind 2025 wilde u naar Nederland reizen maar één van de treinbegeleiders zette u uit de trein in Brussel-Zuid. U verloor uw rugzak, waarin al uw identiteitsdocumenten en uw spaargeld zaten. U vond via andere Latino's werk en vestigde zich in Brussel. Op 8 april 2026 werd u gearresteerd door de spoorwepolitie op verdenking van diefstal en overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas. Hier diende u op 10 april 2026 een verzoek om internationale bescherming in. U wil voornamelijk een kans krijgen om een leven uit te bouwen en een toekomst te geven aan enkele dierbare familieleden. Bij een terugkeer naar Argentinië vreest u vermoord te worden door de personen met wie u vroeger reeds problemen had. Naar Peru wil en kan u evenmin terug omdat uw belagers ook daar achter u aan zullen komen.

U legde na het persoonlijk onderhoud een inschrijvingsbewijs uit het Peruaans bevolkingsregister d.d. 24 maart 2023 en vijf krantenartikelen aangaande de Barra Brava en de moord op Gonzalo Acro neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U bezit volgens uw verklaringen zowel de Peruaanse als de Argentijnse nationaliteit. U heeft echter geen vrees ten aanzien van deze beide landen aannemelijk gemaakt.

Ten eerste toont u uw identiteit en nationaliteit niet op ontegensprekelijke wijze aan.

- U legde na het persoonlijk onderhoud enkel een inschrijvingsbewijs uit Peruaans bevolkingsregister neer. Dit document werd opgemaakt op 24 maart 2023, toen u in Argentinië verbleven zou hebben. Gezien dit het enige identiteitsdocument is dat u neerlegt en gezien het hier om een loutere kopie gaat, kan er niet zonder meer van uitgegaan worden dat dit document aan u toebehoort.*

- U stelde niet in het bezit te zijn van enig ander identiteitsdocument omdat uw rugzak gestolen werd in het station Brussel-Zuid (CGVS, p. 3). Dit ligt niet geheel in lijn met uw eerdere verklaringen. U sprak tijdens uw onderhoud met een medewerker van de DVZ weliswaar over de diefstal van een rugzak, maar u koppelde dit niet aan het verlies van uw identiteitsdocumenten (Verklaring DVZ, vraag 28) en op een eerdere vraag had u reeds verklaard dat u wel over een identiteitskaart en een paspoort beschikt (Verklaring DVZ, vraag 26).*

- U toont de diefstal of het verlies van uw rugzak en uw identiteitsdocumenten niet aan. U kreeg de raad om naar de politie te stappen maar toen u er dieper over nadacht, was u van mening dat u er niets mee zou bereiken, waardoor u uiteindelijk geen aangifte deed. Dat u er wel over sprak met een agent is niet meer dan een blote bewering en is hoe dan ook geenszins voldoende om het verlies van uw identiteitsdocumenten en al uw spaargeld kenbaar te maken aan de Belgische autoriteiten (CGVS, p. 3).*

- *Gevraagd naar een kopie van uw Peruaans paspoort gaf u aan dit niet in uw bezit te hebben. U voegde hieraan toe dat u naar een afspraak op de Peruaanse ambassade in Brussel was gegaan om een nieuw paspoort te bekomen. Omdat u het gevraagde bedrag niet kon betalen, werd uw paspoort niet meegegeven (CGVS, p. 3 en 4). Ook deze demarches ondersteunde u niet met documenten.*

- *U gaf aanvankelijk aan dat u niet over een visum beschikte (Verklaring DVZ, vraag 25). Nochtans blijkt uit uw latere verklaringen dat u wel degelijk in het bezit was van een visum voor Italië, dat zes maanden geldig was (CGVS, p. 6).*

- *Gelet op het geheel van voorgaande elementen rijst het vermoeden dat u uw identiteitsdocumenten doelbewust achterhoudt voor de Belgische autoriteiten.*

Ten tweede toont u uw verblijfplaatsen vóór én na uw aankomst in Europa niet aan.

- *U legde geen documenten neer betreffende uw verblijf in Argentinië tussen 1991 en 2023. U legde ook geen bewijzen neer van uw reis van Argentinië naar Peru in oktober 2023. Uit niets kan bijgevolg afgeleid worden waar u in de jaren voor uw komst naar Europa precies verbleven heeft.*

- *U legde geen documenten neer betreffende uw reisweg. Hiernaar gevraagd verwees u naar uw paspoort, hetwelk u niet neerlegde (zie supra). Voor het overige kon u niet met documenten onderbouwen dat u in oktober 2023 vanuit Peru naar Europa gereisd zou zijn (CGVS, p. 13).*

- *Het inschrijvingsbewijs in het Peruaanse bevolkingsregister werd uitgereikt in maart 2023, toen u in Argentinië verbleef. Dit doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw stelling pas in oktober 2023 naar Peru teruggekeerd te zijn.*

- *U verklaarde eind oktober 2023 naar Europa te zijn gereisd. U legde tegenstrijdige verklaringen af over de landen waar u na uw aankomst verbleef. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u eerst een tijd in Madrid (Spanje) verbleef bij uw broer, waarna u naar Rome (Italië) trok (Verklaring DVZ, vraag 33). Niet alleen blijkt uit uw verklaringen dat u helemaal geen broer heeft die in Spanje verblijft, ook vermeldde u uw verblijf in Spanje tijdens uw persoonlijk onderhoud niet (CGVS, p. 5). Hiermee geconfronteerd ontkende u in Spanje verbleven te hebben: u kwam er aan maar reisde meteen door naar Rome (CGVS, p. 14). Het loutere ontkennen van uw verklaringen kan evenwel geenszins als afdoende rechtvaardiging weerhouden worden voor deze tegenstrijdigheid.*

Ten derde ondermijnt uw houding op fundamentele wijze uw vrees om terug te keren naar uw land van herkomst.

- *U kwam reeds in Italië aan in het najaar van 2023. U verzocht er niet om internationale bescherming. Uw rechtvaardigingen dat u er niets van wist en dat u er geen problemen had, snijdt geen hout. U wist dat u illegaal in Italië verbleef: uw enige fout was namelijk dat u uw visum niet verlengde (CGVS, p. 6 en 13). Het gegeven dat u gedurende twee jaar uw vrees niet kenbaar maakte aan de Italiaanse autoriteiten doet ten eerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen in uw land(en) van herkomst.*

- *Pas op 10 april 2026, i.e. na uw arrestatie en opsluiting in het gesloten centrum te Merksplas, vier maanden na uw aankomst in België en meer dan twee jaar na uw aankomst in Europa, verzocht u om internationale bescherming (Verklaring DVZ, vraag 33). Uw rechtvaardiging dat u niet wist dat de wet hier zo streng was en dat u niet wist dat ze u wegens openbare dronkenschap zouden deporteren houdt geen steek (CGVS, p. 14). Indien u werkelijk Argentinië en/of Peru verlaten heeft omwille van een vrees om vermoord te worden door uw belagers, kan er in alle redelijkheid verwacht worden dat u deze vrees kenbaar maakt van zodra u daartoe de mogelijkheid had en dat u het al dan niet kenbaar maken van uw problemen in uw land(en) van herkomst niet zou laten afhangen van de mate waarin Europese staten aan wetshandhaving zouden doen.*

- *Bovendien, na uw arrestatie gevraagd naar de reden van uw aanwezigheid in België verklaarde u aanvankelijk hier te willen werken en te willen slagen in het leven. Gevraagd naar de reden waarom u niet terugkeerde naar uw land van herkomst gaf u enkel aan dat de situatie in uw land zeer slecht is (Formulier ter bevestiging van het horen van een vreemdeling d.d. 8 april 2026, vragen 2 en 4). Hieruit blijkt geen werkelijke vrees om terug te keren naar uw land van herkomst.*

Ten vierde heeft u uw problemen in Argentinië niet aannemelijk gemaakt.

- *Tijdens uw onderhoud met een medewerker van de DVZ verwees u weliswaar naar problemen met een bende – u zou er onterecht beticht van verraad van een bendelid (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ,*

vraag 3.5) – maar nergens verwees u er naar problemen die u gekend zou hebben met de Barra Brava van River Plate. Ook verwees u nergens naar het verband dat uw problemen zouden hebben met de moord op Gonzalo Acro (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5, 3.6 en 3.8). Het loutere feit dat u dit niet vermeldde doet ten eerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in dit verband.

- U gaf meermaals aan dat u niet wilde spreken over uw problemen met deze Barra Brava van River Plate (CGVS, p. 8, 10 en 12). Indien u werkelijk vreest om ten gevolge van deze problemen gedood te worden, kan er niet in gezien worden dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen informatie zou willen delen dienaangaande, gezien het indienen van een dergelijke verzoek een vertrouwen in de Belgische asielinstanties impliceert en er van u kan en mag verwacht worden dat de Belgische autoriteiten alle informatie aanreikt om uw verzoek op grondige wijze te beoordelen.

- Gevraagd naar wie u precies vreest, verwees u naar de fanclub van River Plate. Gevraagd naar wie van deze fanclub u dan vreest, kon u geen antwoord formuleren. U gaf enkel aan dat dit teruggevonden kon worden op het internet. Erop gewezen dat het u toekomt om deze informatie te geven, stelde u nogmaals er niet over te willen spreken en verklaarde u dat de Protection Officer dit zelf kan terugvinden op het internet. Nogmaals gevraagd naar wie u precies vreest, verwees u naar de hoofden van River Plate. Gevraagd naar de namen van deze personen gaf u aan deze niet te kennen en stelde u nogmaals dat de Protection Officer het maar gewoon moest opzoeken op het internet (CGVS, p. 11 en 12). Het loutere feit dat u geen concreet antwoord kon geven op deze vragen doet ten eerste afbreuk aan uw beweerde vrees voor deze personen.

- U werd gevraagd om informatie waaruit blijkt dat u problemen kende met de Barra Brava van River Plate neer te leggen. U bleef hier vooralsnog in gebreke en legde geen enkel internetartikel neer dat uw verklaringen kan onderbouwen (CGVS, p. 12 en 14). Dat Gonzalo Acro een vurig supporter was van de voetbalclub River Plate en dat deze man in 2007 vermoord werd, staat overigens niet ter discussie, zoals ook blijkt uit de krantenartikelen die u na het persoonlijk onderhoud neerlegde. Uit niets blijkt echter dat u of uw oom in verband werden gebracht met deze gebeurtenissen of de nasleep ervan.

- Ook uw problemen met de gepensioneerd politieagent maakte u niet aannemelijk. U repte hierover met geen woord tijdens uw onderhoud met een medewerker van de DVZ. Meer zelfs, u verklaarde er geen problemen gekend te hebben met uw nationale autoriteiten en u voegde op het einde van dit onderhoud niets toe aan uw verklaringen, daar waar verwacht kan worden dat het door u beweerde buitensporige geweld van een politieagent aangestipt wordt van zodra een verzoeker hiertoe de mogelijkheid heeft (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vragen 3.5, 3.6 en 3.8). Dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aangaf hierover wel gesproken te hebben vindt geen weerslag in de vragenlijst waarvan sprake (CGVS, p. 14). U kende voorts de werkelijke naam van de gepensioneerd politieagent niet. U dacht slechts dat hij als Diego Armando Maradona ingeschreven staat, maar zijn echte identiteit is u onbekend, net als de identiteit van de overige agenten die aanwezig waren op het moment dat u mishandeld werd (CGVS, p. 8). Tot slot legde u ook van deze gebeurtenissen niet het minste (begin van) bewijs neer (CGVS, p. 9).

- Gevraagd naar de reden waarom u uiteindelijk in oktober 2023 van Argentinië naar Peru reisde verwees u weliswaar naar uw problemen in Argentinië maar gaf u aan dat de eigenlijke reden enkel was dat u uw tante, die u had opgevoed maar intussen aan Parkinson leed, wilde bezoeken (CGVS, p. 8). Dat u ondanks uw jarenlang problemen in Argentinië niet de noodzaak zag om hierdoor het land te verlaten, maar dat u later wel vertrok omwille van een familiebezoek bevestigt dat er ten aanzien van Argentinië geen werkelijke nood aan internationale bescherming in uw hoofd bestaat.

Ten vijfde heeft u evenmin een vrees ten aanzien van Peru aannemelijk gemaakt.

- U stelde niet te kunnen terugkeren naar Peru omdat u er niet veilig zou zijn, omdat u vermoedde dat uw belagers ook daar achter u aan zouden komen (CGVS, p. 11). Gezien u uw problemen in Argentinië niet aannemelijk maakte, kan er ook aan uw stelling dat u omwille van deze problemen ook in Peru problemen zou kennen geen geloof gehecht worden.

- U kon geen enkel concreet element aanhalen waaruit blijkt dat uw vermeende belagers in Argentinië u problemen zouden bezorgen in Peru. Hiernaar gevraagd somde u enkel uw problemen in Argentinië op. Bij een tweede poging verwees u naar het feit dat uw belagers veel geld zouden hebben. Erop gewezen dat dit weinig concreet was, stelde u dat u gelinkt wordt aan de supporters van River Plate, waarvan u dan weer, zoals hierboven aangestipt, geen namen kon weergeven (CGVS, p. 11 en 12).

- Gevraagd waarom u in oktober 2023 na een verblijf van dertig dagen in Peru naar Europa vertrok, gaf u enkel aan dat u niets heeft in Peru en dat u, gezien de grenzen werden opengezet, voor een betere toekomst naar Europa vertrok (CGVS, p. 11). Hieruit blijkt geenszins dat u Peru verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gelet op het geheel van bovenstaande

vaststellingen heeft u uw problemen in en vrees voor een terugkeer naar Peru en Argentinië niet aannemelijk gemaakt.

Met betrekking tot uw verwijzingen naar het feit dat u in Europa een leven wil uitbouwen en uw naasten een toekomst wil bezorgen en naar het feit dat u een goed man, een goed christen, een echte katholiek en geen slecht persoon bent (CGVS, p. 6, 8, 9, 12 en 14), kan er eerst en vooral aangestipt worden dat dit laatste niet meteen blijkt uit uw denigrerende en ontoelaatbare opmerkingen over uw medemens: u ging namelijk niet naar de politie in Argentinië omdat dit iets is voor vrouwen en omdat u geen flicker bent (CGVS, p. 9). Los hiervan dient benadrukt te worden dat uw wensen om een leven uit te bouwen en een toekomst te bezorgen aan uw naasten motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van uw wens om in België te verblijven en er een toekomst uit te bouwen. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Volledigheidshalve kan er nog gewezen worden op de algemene veiligheidssituatie in Peru. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijke criminaliteit. Incidenten zoals moorden, ontvoeringen, afpersingen, drugshandel, mensensmokkel en mensenhandel, ... komen veelvuldig voor in Peru. Deze misdaden worden gepleegd door de criminele groeperingen die zich in Peru bevinden. Dit crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel. Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Naar aanleiding van grootschalige protesten tegen het afzetten van haar voorganger, voormalig president Castillo, waarbij onder meer snelwegen dagenlang geblokkeerd werden, riep voormalig president Boluarte op 14 december 2022 voor het eerst de noodtoestand uit voor een periode van 30 dagen waarbij enkele grondwettelijke vrijheden zoals onder meer de vrijheid van bijeenkomst, het vrij verkeer van personen, de onschendbaarheid van de woning en persoonlijke vrijheden en veiligheid ingeperkt werden, met name in Lima en op de autosnelwegen. In januari en februari 2023 werd deze noodtoestand telkens met 30 dagen verlengd om finaal opgeheven te worden op 9 maart 2023 omwille van een verbeterde politieke toestand. Tijdens de protesten die plaatsvonden gedurende deze periode vielen minstens 49 doden en honderden gewonden bij confrontaties met de nationale autoriteiten en werden de rechten van de gearresteerden niet altijd geëerbiedigd.

Omwille van de verslechterende veiligheidssituatie door alomtegenwoordig crimineel geweld, riep voormalig president Boluarte op 18 september 2023 voor 60 dagen de noodtoestand uit in de districten San Juan de Lurigancho en San Martín de Porras, beiden in Lima en in het noordelijke district Tarma om het leger de mogelijkheid te bieden om de politie bij te staan in haar strijd tegen de criminaliteit. Op 27 september 2024 riep voormalig president Boluarte nogmaals de noodtoestand uit voor een periode van 60 dagen in het kader van rijzend crimineel geweld in de districten Ate, Ancón, Carabaylo, Comas, Independencia, Los Olivos, Lurigancho - Chosica, Puente Piedra, Rimac, San Martín de Porres, San Juan de Lurigancho, Santa Rosa en Villa El Salvador in de provincie Lima en het district Ventanilla in de provincie Callao. Op 27 november 2024 werd deze noodtoestand met 45 dagen verlengd omwille van beperkt succes in de strijd tegen crimineel geweld om zo ook de kerst- en eindejaarsperiode te overbruggen. Op 17 maart 2025 riep voormalig president Boluarte de noodtoestand uit voor een periode van 30 dagen over de volledige provincies Lima en Callao wegens aanhoudend crimineel geweld, met name afpersingen en ontvoeringen.

Het aanhoudend falen van de Peruviaanse autoriteiten tegen het indammen van het crimineel geweld, leidde tot regelmatige en grootschalige protesten omwille van de groeiende onveiligheid en de verslechterende economische situatie. Dit leidde er finaal toe dat ook voormalig president Boluarte door het congres afgezet werd op 10 oktober 2025. Haar opvolger werd interim-president Jeri. Na zijn aanstelling gingen de protesten verder en stierf hierbij een persoon op 15 oktober 2025. President Jeri kondigde bij zijn aanstelling aan hardhandig op te treden tegen afpersingen, ontvoeringen en criminaliteit in het algemeen. Op 21 oktober 2025 kondigde president Jeri de noodtoestand uit in de provincies Lima en Callao naar aanleiding van het aanhoud crimineel geweld. Op 23 oktober 2025 diende president Jeri reeds een wetsvoorstel in om de afpersing en ontvoeringen in de transportsector aan te pakken, hetwelk door het congres met overgrote meerderheid goedgekeurd werd.

In de context van de arrestaties is er occasioneel sprake van het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen erkent dat er aanvaringen hebben plaatsgevonden tussen de ordediensten en de criminele groeperingen in het kader van de noodtoestand, maar ondanks deze ontwikkelingen in Peru kan er echter niet worden gesteld dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u voorgelegde documenten werden doorheen bovenstaande argumentatie besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/2 t.e.m. artikel 48/5 en artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verzoekende partij stelt dat zij als vluchteling dient te worden erkend wegens een gegronde vrees voor vervolging in Argentinië en Peru, waardoor zij geen bescherming van deze landen kan invoeren.

Zij voert aan dat zij als kwetsbaar persoon met drugsverslaving en dakloosheid herhaaldelijk door de politie werd geïnterviewd, opgepakt en mishandeld in Argentinië. Volgens haar verklaringen werd zij daarbij ook onder druk gezet, fysiek en psychisch mishandeld en seksueel aangerand, en gedwongen tot het afleggen van valse verklaringen en het ondertekenen van documenten.

Zij verwijst voorts naar haar veroordeling in een strafprocedure en stelt dat zij voor feiten die zij betwist aanvankelijk tot zes jaar en uiteindelijk tot tien maanden gevangenisstraf werd veroordeeld. De verzoekende partij beroept zich op artikel 48/7 Vreemdelingenwet en stelt dat eerdere vervolging en ernstige schade een sterke aanwijzing vormen voor een reëel risico bij terugkeer. Zij kwalificeert de feiten als ernstige mensenrechtenschendingen in de zin van artikel 48/3, §2 Vreemdelingenwet. Zij benadrukt ten slotte dat zij bij terugkeer vreest voor verder politiegeweld en geen vertrouwen heeft in politie of justitie.

2.3. De verzoekende partij bespreekt vervolgens landeninformatie met betrekking tot Argentinië en Peru.

Wat Argentinië betreft, wordt gewezen op de *Global Organized Crime Index 2025* waaruit blijkt dat het land kampt met structurele zwakheden in wetshandhaving, politiek en justitie, waardoor georganiseerde misdaad en drugshandel worden gefaciliteerd. Argentinië wordt daarbij omschreven als een belangrijk doorvoerknooppunt voor cocaïne uit Peru. Daarnaast blijkt uit de informatie dat corruptie wijdverspreid is, ook

binnen politie, gevangeniswezen en politieke structuren, met betrokkenheid bij criminele activiteiten en beïnvloeding van het gerechtelijk systeem. Ook wordt melding gemaakt van politiecorruptie en mensenrechtenschendingen.

Wat Peru betreft, wordt gesteld dat migranten er meer risico lopen op geweld, ook vanwege politie en lokale autoriteiten. Verder wordt gewezen op de sterke verwevenheid tussen georganiseerde misdaad en staatsinstellingen, inclusief politie en rechterlijke macht, met wijdverspreide corruptie en straffeloosheid, waardoor vertrouwen in de politie ontbreekt.

De verzoekende partij stelt dat deze landeninformatie haar verklaringen ondersteunt en haar gegronde vrees voor vervolging bevestigt.

2.4. De verzoekende partij voert voorts aan dat het verslag van het persoonlijk onderhoud van 7 mei 2026 geen objectieve en volledige weergave vormt van de feiten. Zo werd volgens haar geweigerd om het verslag voor te lezen of opmerkingen te laten toevoegen, en werd het verslag niet voorgelezen in een taal die zij begrijpt. Noch zijzelf, noch haar raadsman hebben het verslag ondertekend.

Voorts stelt zij dat haar op zeer korte termijn werd gevraagd identiteitsdocumenten voor te leggen, zonder rekening te houden met haar detentie in een gesloten centrum en beperkte toegang tot middelen om hieraan te voldoen.

Zij wijst erop dat zij alsnog een kopie van haar Peruaans inschrijvingsbewijs heeft overgemaakt, waarin haar identiteitsgegevens duidelijk vermeld staan, maar dat verwerende partij dit document onvoldoende heeft aanvaard omdat het om een kopie zou gaan.

Ten slotte benadrukt de verzoekende partij dat zij haar traumatische ervaringen moeilijk kon bespreken tijdens het gehoor.

Tot slot herhaalt verzoekende partij dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar Argentinië of Peru. Zij stelt dat uit de voorgelegde elementen niet kan worden geconcludeerd dat deze vrees ontbreekt, en dat er integendeel wel degelijk sprake is van een gegronde vrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Wat betreft de subsidiaire bescherming betoogt de verzoekende partij dat zij bij terugkeer naar Argentinië of Peru een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij stelt dat dit risico rechtstreeks voortvloeit uit de reeds ondergane feiten, met name ernstige mishandelingen, foltering, aanranding en onmenselijke en vernederende behandelingen door de Argentijnse politie, evenals willekeurige vrijheidsberoving en dwang om valse verklaringen af te leggen en documenten te ondertekenen. Deze feiten hebben volgens haar niet alleen ernstige fysieke gevolgen gehad, maar ook blijvende psychische trauma's veroorzaakt, met een reëel risico op verergering bij terugkeer, inclusief suïcidaliteit, gelet op haar eerdere zelfmoordpoging in dezelfde context.

Daarnaast voert de verzoekende partij aan dat zij ook buiten het politieel optreden ernstig werd bedreigd en aangevallen door drugsverkopers en leden van de bende Barra Brava River Plate. Zij stelt dat zij in dat verband meermaals het doelwit is geweest van pogingen tot moord en gewelddadige aanvallen op straat, zonder enige bescherming van de autoriteiten. Volgens haar is het niet realistisch dat zij dergelijke feiten kon of zou melden bij de politie, gelet op het feit dat net diezelfde politie haar eerder zelf zou hebben mishandeld, bedreigd en onder druk gezet. Dit zou haar volstrekt hebben ontnomen van elk vertrouwen in de beschermingsmogelijkheden van de staat.

De verzoekende partij verwijst verder naar landeninformatie waaruit volgens haar blijkt dat zowel Argentinië als Peru gekenmerkt worden door structurele corruptie, een nauwe verwevenheid tussen politie, justitie, politiek en georganiseerde misdaad, en een gebrekkige bescherming tegen crimineel geweld. Zij stelt dat Argentinië bovendien een belangrijk transitland is voor drugshandel en dat corruptie binnen veiligheidsdiensten en het gerechtelijk apparaat wijdverspreid is. Voor Peru wordt gewezen op een gelijkaardige situatie, met hoge niveaus van georganiseerde misdaad, geweld tegen migranten en een falend optreden van de autoriteiten. Volgens de verzoekende partij bevestigt deze informatie dat zij bij terugkeer geen effectieve bescherming kan krijgen en opnieuw aan ernstige schade zou worden blootgesteld.

Zij bekritiseert daarnaast de beoordeling door de verwerende partij, die volgens haar onvoldoende rekening heeft gehouden met haar individuele situatie, haar detentieomstandigheden en de moeilijkheden om binnen zeer korte termijn bewijsstukken te verzamelen. Zij stelt dat haar ten onrechte een te zware bewijslast werd opgelegd en dat haar documenten en verklaringen onvoldoende ernstig werden onderzocht. Ook voert zij aan dat de landeninformatie door de verwerende partij niet of onvoldoende werd betrokken in de motivering van de bestreden beslissing.

Tot slot besluit de verzoekende partij dat uit het geheel van haar verklaringen, de overgemaakte stukken en de algemene landeninformatie duidelijk blijkt dat zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Zij vordert bijgevolg in hoofdorde de vernietiging van de bestreden beslissing en haar erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In ondergeschikte orde vordert zij de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. In uiterst ondergeschikte orde vordert zij de vernietiging van de bestreden beslissing met terugverwijzing van het dossier naar de Commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

3. Op 26 mei 2026 maakt verzoekende partij via J-box volgende bijkomende documenten over: (i) een kopie van haar Peruaans paspoort van 27 oktober 2023 en (ii) een certificaat van migratie van 21 mei 2026. Daarbij licht zij toe dat het voor haar bijzonder moeilijk was om vanuit een gesloten instelling op korte termijn bijkomende stukken te bekomen, gelet op beperkte toegang tot internet en telefonie, hetgeen zij ook reeds tijdens het persoonlijk onderhoud van 7 mei 2026 had aangegeven. Zij voegt hieraan toe dat de stukken niet eerder konden worden overgemaakt wegens technische problemen met J-box tussen 24 en 26 mei 2026.

De overgemaakte documenten bevestigen volgens de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en reisbewegingen. Het paspoort bevestigt haar Peruaanse nationaliteit, geboortedatum en identificatienummer, terwijl het certificaat van migratie aantoont dat zij eind oktober 2023 Peru heeft verlaten en naar Spanje is gereisd met haar paspoort.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

In geval een verzoeker om internationale bescherming, zoals in casu, twee nationaliteiten voorhoudt te bezitten, moet een vrees voor vervolging ten aanzien van beide landen worden aangetoond om erkend te kunnen worden als vluchteling, wat impliceert dat is komen vast te staan dat de verzoeker in geen van beide landen, in casu Argentinië en Peru, toegang heeft tot daadwerkelijke bescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Dit volgt uit de definitie van vluchteling, volgens dewelke een vluchteling elke persoon is *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen...”* en het subsidiaire karakter van internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers enkel worden toegekend indien de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming omdat het garanderen en beschermen van de veiligheid van hun onderdanen een verplichting is van Staten.

In geval van dubbele nationaliteit slaat de term *“land waarvan hij de nationaliteit bezit”* op elk land waarvan de verzoeker de nationaliteit bezit. Om dezelfde redenen geldt dit ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar *“land van herkomst”* in deze wetsbepaling moet eveneens begrepen worden als het land of de landen van nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming.

In casu zal eerst een onderzoek gevoerd worden naar Peru, daar de verzoekende partij een kopie van haar Peruviaanse paspoort geldig tot oktober 2028 bijbrengt.

Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier komt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: *“Ten tweede toont u uw verblijfplaatsen vóór én na uw aankomst in Europa niet aan.*

- U legde geen documenten neer betreffende uw verblijf in Argentinië tussen 1991 en 2023. U legde ook geen bewijzen neer van uw reis van Argentinië naar Peru in oktober 2023. Uit niets kan bijgevolg afgeleid worden waar u in de jaren voor uw komst naar Europa precies verbleven heeft.*

- U legde geen documenten neer betreffende uw reisweg. Hiernaar gevraagd verwees u naar uw paspoort, hetwelk u niet neerlegde (zie supra). Voor het overige kon u niet met documenten onderbouwen dat u in oktober 2023 vanuit Peru naar Europa gereisd zou zijn (CGVS, p. 13).*

- Het inschrijvingsbewijs in het Peruaanse bevolkingsregister werd uitgereikt in maart 2023, toen u in Argentinië verbleef. Dit doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw stelling pas in oktober 2023 naar Peru teruggekeerd te zijn.

- U verklaarde eind oktober 2023 naar Europa te zijn gereisd. U legde tegenstrijdige verklaringen af over de landen waar u na uw aankomst verbleef. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u eerst een tijd in Madrid (Spanje) verbleef bij uw broer, waarna u naar Rome (Italië) trok (Verklaring DVZ, vraag 33). Niet alleen blijkt uit uw verklaringen dat u helemaal geen broer heeft die in Spanje verblijft, ook vermeldde u uw verblijf in Spanje tijdens uw persoonlijk onderhoud niet (CGVS, p. 5). Hiermee geconfronteerd ontkende u in Spanje verbleven te hebben: u kwam er aan maar reisde meteen door naar Rome (CGVS, p. 14). Het loutere ontkennen van uw verklaringen kan evenwel geenszins als afdoende rechtvaardiging weerhouden worden voor deze tegenstrijdigheid.

Ten derde ondermijnt uw houding op fundamentele wijze uw vrees om terug te keren naar uw land van herkomst.

- U kwam reeds in Italië aan in het najaar van 2023. U verzocht er niet om internationale bescherming. Uw rechtvaardigingen dat u er niets van wist en dat u er geen problemen had, snijdt geen hout. U wist dat u illegaal in Italië verbleef: uw enige fout was namelijk dat u uw visum niet verlengde (CGVS, p. 6 en 13). Het gegeven dat u gedurende twee jaar uw vrees niet kenbaar maakte aan de Italiaanse autoriteiten doet ten eerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen in uw land(en) van herkomst.

- Pas op 10 april 2026, i.e. na uw arrestatie en opsluiting in het gesloten centrum te Merksplas, vier maanden na uw aankomst in België en meer dan twee jaar na uw aankomst in Europa, verzocht u om internationale bescherming (Verklaring DVZ, vraag 33). Uw rechtvaardiging dat u niet wist dat de wet hier zo streng was en dat u niet wist dat ze u wegens openbare dronkenschap zouden deporteren houdt geen steek (CGVS, p. 14). Indien u werkelijk Argentinië en/of Peru verlaten heeft omwille van een vrees om vermoord te worden door uw belagers, kan er in

alle redelijkheid verwacht worden dat u deze vrees kenbaar maakt van zodra u daartoe de mogelijkheid had en dat u het al dan niet kenbaar maken van uw problemen in uw land(en) van herkomst niet zou laten afhangen van de mate waarin Europese staten aan wetshandhaving zouden doen.

- Bovendien, na uw arrestatie gevraagd naar de reden van uw aanwezigheid in België verklaarde u aanvankelijk hier te willen werken en te willen slagen in het leven. Gevraagd naar de reden waarom u niet terugkeerde naar uw land van herkomst gaf u enkel aan dat de situatie in uw land zeer slecht is (Formulier ter bevestiging van het horen van een vreemdeling d.d. 8 april 2026, vragen 2 en 4). Hieruit blijkt geen werkelijke vrees om terug te keren naar uw land van herkomst.” De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partij volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, kan van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die het Verdrag van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoekende partij evenwel nagelaten heeft gedaan. Haar laattijdige verzoek om internationale bescherming stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor haar leven haar land te hebben verlaten en toont aan dat verzoekende partij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst, alsook de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij geschetste vrees. Inzake haar vluchtrelaas wordt in de bestreden beslissing verder op goede gronden uiteengezet dat: “• U kon geen enkel concreet element aanhalen waaruit blijkt dat uw vermeende belagers in Argentinië u problemen zouden bezorgen in Peru. Hiernaar gevraagd somde u enkel uw problemen in Argentinië op. Bij een tweede poging verwees u naar het feit dat uw belagers veel geld zouden hebben. Erop gewezen dat dit weinig concreet was, stelde u dat u gelinkt wordt aan de supporters van River Plate, waarvan u dan weer, zoals hierboven aangestipt, geen namen kon weergeven (CGVS, p. 11 en 12).

- Gevraagd waarom u in oktober 2023 na een verblijf van dertig dagen in Peru naar Europa vertrok, gaf u enkel aan dat u niets heeft in Peru en dat u, gezien de grenzen werden opengezet, voor een betere toekomst naar Europa vertrok (CGVS, p. 11). Hieruit blijkt geenszins dat u Peru verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw problemen in en vrees voor een terugkeer naar Peru en Argentinië niet aannemelijk gemaakt.” Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij niet de minste concrete poging

onderneemt om voormelde pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze motieven worden, daar zij door verzoekende partij niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Het louter verwijzen naar algemene informatie omtrent het gegeven dat migranten in Peru met meer geweld te kampen krijgen, dat er criminele organisaties in Peru zijn en dat er sprake is van corruptie in Peru, is verder niet van aard om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke.

Waar de verzoekende partij aanhaalt in Europa een leven te willen uitbouwen en voor haar naasten te zorgen wordt terdege uiteengezet in de bestreden beslissing dat: *“Los hiervan dient benadrukt te worden dat uw wensen om een leven uit te bouwen en een toekomst te bezorgen aan uw naasten motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van uw wens om in België te verblijven en er een toekomst uit te bouwen. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.”* Voormelde pertinente motieven uit de bestreden beslissing worden op generlei wijze weerlegt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen ten aanzien van Peru.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Peru.

In zoverre verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming omdat zij vreest bij terugkeer naar Peru problemen te krijgen met haar belagers uit Argentinië. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

In de bestreden beslissing wordt aangaande de veiligheidssituatie in Peru het volgende uiteengezet: *“Volledigheidshalve kan er nog gewezen worden op de algemene veiligheidssituatie in Peru. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid*

aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijke criminaliteit. Incidenten zoals moorden, ontvoeringen, afpersingen, drugshandel, mensensmokkel en mensenhandel,... komen veelvuldig voor in Peru. Deze misdaden worden gepleegd door de criminele groeperingen die zich in Peru bevinden. Dit crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel. Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Naar aanleiding van grootschalige protesten tegen het afzetten van haar voorganger, voormalig president Castillo, waarbij onder meer snelwegen dagenlang geblokkeerd werden, riep voormalig president Boluarte op 14 december 2022 voor het eerst de noodtoestand uit voor een periode van 30 dagen waarbij enkele grondwettelijke vrijheden zoals onder meer de vrijheid van bijeenkomst, het vrij verkeer van personen, de onschendbaarheid van de woning en persoonlijke vrijheden en veiligheid ingeperkt werden, met name in Lima en op de autosnelwegen. In januari en februari 2023 werd deze noodtoestand telkens met 30 dagen verlengd om finaal opgeheven te worden op 9 maart 2023 omwille van een verbeterde politieke toestand. Tijdens de protesten die plaatsvonden gedurende deze periode vielen minstens 49 doden en honderden gewonden bij confrontaties met de nationale autoriteiten en werden de rechten van de gearresteerden niet altijd geëerbiedigd.

Omwille van de verslechterende veiligheidssituatie door alomtegenwoordig crimineel geweld, riep voormalig president Boluarte op 18 september 2023 voor 60 dagen de noodtoestand uit in de districten San Juan de Lurigancho en San Martín de Porras, beiden in Lima en in het noordelijke district Talara om het leger de mogelijkheid te bieden om de politie bij te staan in haar strijd tegen de criminaliteit. Op 27 september 2024 riep voormalig president Boluarte nogmaals de noodtoestand uit voor een periode van 60 dagen in het kader van rijzend crimineel geweld in de districten Ate, Ancón, Carabaylo, Comas, Independencia, Los Olivos, Lurigancho - Chosica, Puente Piedra, Rímac, San Martín de Porres, San Juan de Lurigancho, Santa Rosa en Villa El Salvador in de provincie Lima en het district Ventanilla in de provincie Callao. Op 27 november 2024 werd deze noodtoestand met 45 dagen verlengd omwille van beperkt succes in de strijd tegen crimineel geweld om zo ook de kerst- en eindejaarsperiode te overbruggen. Op 17 maart 2025 riep voormalig president Boluarte de noodtoestand uit voor een periode van 30 dagen over de volledige provincies Lima en Callao wegens aanhoudend crimineel geweld, met name afpersingen en ontvoeringen.

Het aanhoudend falen van de Peruviaanse autoriteiten tegen het indammen van het crimineel geweld, leidde tot regelmatige en grootschalige protesten omwille van de groeiende onveiligheid en de verslechterende economische situatie. Dit leidde er finaal toe dat ook voormalig president Boluarte door het congres afgezet werd op 10 oktober 2025. Haar opvolger werd interim-president Jeri. Na zijn aanstelling gingen de protesten verder en stierf hierbij een persoon op 15 oktober 2025. President Jeri kondigde bij zijn aanstelling aan hardhandig op te treden tegen afpersingen, ontvoeringen en criminaliteit in het algemeen. Op 21 oktober 2025 kondigde president Jeri de noodtoestand uit in de provincies Lima en Callao naar aanleiding van het aanhoudend crimineel geweld. Op 23 oktober 2025 diende president Jeri reeds een wetsvoorstel in om de afpersing en ontvoeringen in de transportsector aan te pakken, hetwelk door het congres met overgrote meerderheid goedgekeurd werd.

In de context van de arrestaties is er occasioneel sprake van het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen erkent dat er aanvaringen hebben plaatsgevonden tussen de ordediensten en de criminele groeperingen in het kader van de noodtoestand, maar ondanks deze ontwikkelingen in Peru kan er echter niet worden gesteld dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

De verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier en waarop voormelde analyse is gestoeld, niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Zij betoogt in haar verzoekschrift dat er in het hele land sprake is van criminaliteit, diefstallen en overvallen, wat echter noch door de Raad, noch door de commissaris wordt betwist, doch vooral gemeenrechtelijk crimineel geweld betreft dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenmin blijkt uit haar betoog en de informatie die ze bijvoegt dat er sprake is van willekeurig geweld of een gewapend conflict in Peru, noch dat een burger die terugkeert naar daar louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. Het betoog van de verzoekende partij inzake de notities van het persoonlijk onderhoud mist feitelijke grondslag daar de verzoekende partij een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud ontvangen heeft, en opmerkingen omtrent de notities van het persoonlijk onderhoud in het verzoekschrift kon voeren, hetgeen zij niet gedaan heeft.

6. Hierboven werd reeds opgemerkt dat ingeval van dubbele nationaliteit, vanwege het subsidiair karakter van het internationale beschermingsregime, moet aangetoond worden dat verzoekende partij geen beroep meer wil of kan doen op de bescherming van elk van de landen waarvan zij de nationaliteit bezit. Uit het voorgaande is gebleken dat verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet ten aanzien van Peru, land waarvan zij tevens de nationaliteit bezit. Een verder onderzoek naar haar nood aan bescherming ten aanzien van Argentinië, het tweede land waarvan zij stelt de nationaliteit te bezitten, is dan ook niet langer noodzakelijk.

7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekende partij niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

P. SHONIA,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. SHONIA

M. RYCKASEYS